

Nr 130.

Godkänd av första kammaren den 13 april 1926.

Godkänd av andra kammaren den 13 april 1926.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa ändringsarbeten inom det s. k. Preisiska huset samt beredande av bostad för landshövdingen i Stockholms län m. m.
(Statsutskottets utlåtande nr 73.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 20 februari 1926 dagteknad proposition, nr 169, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen *dels* medgiva, att för iordningställande i enlighet med av departementschefen förordat förslag av vissa utrymmen i det s. k. Preisiska huset samt för utökning av värmeledningen inom handelsdepartementets lokaler i fastigheten nr 6 i kvarteret Rosenbad må av fonden för anordnande av lokaler för statens ämbetsverk i huvudstaden tagas i anspråk ett belopp av 23,000 kronor, *dels ock* för anordnande inom sistnämnda fastighet av bostad för landshövdingen i Stockholms län samt för införande av värmeledning i samma bostad för budgetåret 1926—1927 anvisa ett extra reservationsanslag av 28,000 kronor.

Efter det Eders Kungl. Maj:t genom beslut den 7 november 1919 förklarat hinder icke möta för vederbörande boställsinnehavare — dåvarande t. f. landshövdingen i Stockholms län — att till statsverket upplåta landshövdingebostaden inom Preisiska huset vid Drottninggatan mot av Eders Kungl. Maj:t bestämd hyra, har nämnda bostad alltsedan dess provisoriskt disponerats såsom ämbetslokaler för byggnadsstyrelsen och länsstyrelsen. Emellertid har den nuvarande ordinarie innehavaren av befattningen, under erinran om de olägenheter, som provisoriet med förhyrning av privat bostad i olika avseenden medförde, hemställt, att landshövdingens bostadsfråga även för Stockholms läns del måtte på ett tillfredsställande sätt ordnas.

Två skilda alternativ hava nu framlagts för frågans lösning. Det ena avser att landshövdingebostaden skulle alltjämt såsom tillförne inrymmas

i Preisiska huset, varvid dock förutsättas vissa rätt omfattande omändringsarbeten. Kostnaderna för dessa hava beräknats komma att uppgå till cirka 81,000 kronor, varav 55,500 kronor belöpa å själva landshövdingebostaden. Det andra alternativet, vilket av departementschefen tillstyrkts, innebär att Preisiska huset alltjämt skulle, på sätt under sista åren skett, helt tagas i anspråk för ämbetslokaler samt att såsom boställsvåning åt landshövdingen skulle disponeras en inom den staten tillhöriga fastigheten nr 6 i kvarteret Rosenbad befintlig privatvåning, dit statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. för närvarande har sina tjänstelokaler förlagda.

För egen del har riksdagen i avseende å föreliggande fråga uppmärksammat, hurusom närmaste anledningen till att den inom Preisiska huset befintliga landshövdingebostaden provisoriskt tagits i anspråk för byggnadsstyrelsens och länsstyrelsens behov, varit tidigare rådande brist på tjänstelokaler. Denna brist har dock numera i allt väsentligt hävts; lokaler för byggnadsstyrelsen komma sålunda att beredas i statens nya fastighet inom kvarteret Murmästaren på Kungsholmen. Särskilt i betraktande härav lära vissa krav från nuvarande landshövdingens sida kunna resas på att boställsvåningen åter måtte få tagas i anspråk för sitt ursprungliga ändamål eller ock hans bostadsfråga på annat sätt vinna en godtagbar lösning.

Vad först angår en eventuell förläggning av landshövdingebostaden till Preisiska huset, företer detta alternativ, på sätt byggnadsstyrelsen framhållit, den svagheten, att varje utvidgning av länsstyrelsens tjänstelokaler härigenom omöjliggöres, vartill komma de betydande kostnader för omändringsarbeten, som äro förbundna med detta alternativ.

Även gentemot det av departementschefen tillstyrkta förslaget att för ändamålet taga viss del av Rosenbadsfastigheten i anspråk kunna enligt riksdagens mening tvivelsutan vissa betänkligheter resas. Att märka är nämligen, hurusom ifrågavarande synnerligen centralt belägna fastighet på sin tid inköptes av staten för att tillgodose föreliggande behov av ökade ämbetslokaler och icke för att disponeras för bostadsändamål. Det utrymme, som nu skulle som boställsvåning tagas i anspråk, utgöres emellertid, såsom i propositionen närmare påvisas, av en inom fastigheten sedan gammalt befintlig större bostadslägenhet, vilken visserligen för närvarande disponeras för tjänstelokaler, men som väsentligt ändamålsenligare synes kunna användas på nu föreslaget sätt. De reparationer, som härvid erfordras, hava av byggnadsstyrelsen uppskattats till 18,000 kronor. Enligt riksdagens mening lärer dock detta belopp kunna icke oväsentligt nedbringas. Sålunda synas vissa föreslagna ändringsarbeten — avseende en något ändrad disposition av våningsutrymmet — kunna ur planen utslutas. De erforderliga förbättringsarbetena torde icke behöva givas större omfattning än att de kunna bestridas från medel, som för dylika ändamål stå till byggnadsstyrelsens förfogande, vadan alltså anvisande av något särskilt anslag härför icke torde erfordras.

Mot att medel beviljas för ett utsträckande av det inom Rosenbadsfastigheten befintliga värmeledningssystemet till dels ifrågavarande bostadsvåning dels handelsdepartementets dit förlagda lokaler, har riksdagen icke funnit anledning till erinran, då en sådan åtgärd under alla förhållanden synes vara ändamålsenlig.

Vid genomförandet av det sålunda tillstyrkta alternativet förutsättes, att nya lokaler beredas statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. Lämpliga dylika lokaler komma emellertid i sammanhang med byggnadsstyrelsens avflyttning ur Preisiska huset att stå till förfogande inom nämnda fastighet. I avseende i övrigt å dispositionen av sistnämnda fastighet har riksdagen uppmärksammat, hurusom i den framlagda planen förutsättes, att för länsarkitekten inom Stockholms län skulle därstädes tagas i anspråk icke mindre än 4 rum. Riksdagen måste finna detta utrymme alltför stort tilltaget och förutsätter, att vederbörlig inskränkning häruti äger rum.

Med hänsyn till nu anförda omständigheter har riksdagen alltså funnit sig böra medgiva, att ifrågavarande bostadslägenhet inom Rosenbadsfastigheten tillsvidare tages i anspråk såsom boställsvåning för landshövdingen i Stockholms län, varvid dock riksdagen förutsätter, att genom en sådan disposition av lägenheten icke må förhindras, att framdeles, i den mån så befinnes erforderligt, nämnda våning disponeras för tillgodoseendet av uppkommande nya behov av tjänstelokaler.

För vissa reparationsarbeten inom Preisiska huset skulle ett belopp av 12,000 kronor utgå av fonden för anordnande av lokaler för statens ämbetsverk i huvudstaden. Från sagda fond har riksdagen ansett anslag också kunna beredas för bestridande av kostnaderna, sammanlagt 21,000 kronor, för erforderlig ytterligare värmeledningsinstallation inom Rosenbadsfastigheten.

Under åberopande av vad sålunda anförts, får riksdagen anmäla, att riksdagen i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition medgivit, att för iordningställande i enlighet med av riksdagen här ovan angiven plan av vissa utrymmen i det s. k. Preisiska huset samt för utökning av värmeledningen inom fastigheten nr 6 i kvarteret Rosenbad må av fonden för anordnande av lokaler för statens ämbetsverk i huvudstaden tagas i anspråk ett belopp av 33,000 kronor.

Stockholm den 13 april 1926.

Med undersåtlig vördnad.